

Abstract

Tune in. - Lytt. Gjør. Lær.

Et dansehistorisk prosjekt (DHP) ved Avdeling Dans, Kunsthøgskolen i Oslo.

DHP er et undersøkende og tverrfaglig prosjekt hvor målet er å utvikle diskurs og estetisk-pedagogiske metoder som fremhever interaksjon og samarbeid. DHP involverer studenter og lærerkollegiet på tvers av studieprogram og i samarbeid med eksterne fagmiljøer og andre fagfelt. Eksterne pedagoger og kunstnere vies særlig oppmerksomhet.

DHP's intensjoner er å styrke studentenes historiske bevissthet og utvikle utøvende og skapende kunstneriske og kunstpedagogiske metoder.

DHP er organisert som årlige temauker med modernistisk dansehistorie som omdreiningspunkt. Temaukene innbefatter teori- og praksisundervisning, selvstendig undersøkende og skapende arbeid, forelesninger samt filmvisninger.

Seminarene knyttes til en bredere kunsthistorie, historiske hendelser og vektlegger samfunnsmessige endringer. Denne innfallsvinkelen sees i sammenheng med Cutting Edge konferansens tematikk mht. endringene i det politiske og sosiale klimaet i verden.

Introduksjonen til DHP-serien "Den revolusjonære kroppen og modernismen" tok for seg Isadora Duncan, den russiske revolusjon og 1. verdenskrig. Vinteren 2019 var temaet "Ballets Russes og moderniteten – estetisk innovasjon og syntese", et eksempel på hvordan kunsten ikke bare speiler sin samtid, men også ligger foran og blir en pådriver for samfunnsendringene.

Har utviklingen av en pedagogisk høyskolemetode relevans for kulturskolen. Lærere og elever? Og hvordan ser kulturskolen på de tverrfaglige aspekter?

Sannsynligheten er stor for at flere av dansestudentene ved Kunsthøgskolen i Oslo kommer til å jobbe i kulturskolen, slik at undervisning ved KHIO kan sees i sammenheng med kulturskolens mandat og metoder.

Temaukene danner et empirisk grunnlag for å undersøke hvordan refleksjon, studentinvolvering og ulike innfallsvinkler til en tematikk kan praktiseres i undervisningen i møte med dagens dansestudenter. Hvordan kan denne kunnskapen bidra til studentenes arbeid med å endre eller tilegne seg nye uttrykk og former? Hvilken relevans har informasjonen, kunstnerisk og anatomisk, for studentene?

DHP evalueres gjennom observasjon, deltakelse, refleksjoner, diskusjoner og tilbakemeldinger fra studentene; muntlig og gjennom skriftlig spørreskjema, samt i fagkollegiet og av prosjektlederne. Gjennom dette samles empirien knyttet til metodeutvikling og læringsutbytte.

Tilleggsinformasjon

Prosjektleder: Førsteamanuensis i samtidsdans Øyvind Jørgensen knytter temaukene til et pågående KUF prosjekt der han ser på metoder for å vitalisere form og uttrykk fra moderne danseteknikker (Graham, Horton, Muller, Limon) og bevegelsesmateriale fra egne koreografier i sin undervisning.

<http://www.khio.no/om-kunsthogskolen-i-oslo/ansatte/oyvind-jorgensen>

Samarbeidspartner: Førsteamanuensis Snelle Hall underviser i danseteori og koreografi, og er opptatt av den dansehistoriske siden av prosjektet, spesielt i en norsk kontekst. Både knyttet til hvordan ulike praktisk-estetiske metoder og uttrykk har manifestert seg i norsk dansekunst, og gjennom en re-lesing av dansehistorien gjennom analytiske og kritiske innganger fra samtidige problemstillinger og (scenekunst)teori.

<http://www.khio.no/om-kunsthogskolen-i-oslo/ansatte/snelle-hall>

Avdeling Dans har en uttalt ambisjon om å la tradisjon, historie, det nyskapende og det utforskende møtes og videreutvikles, og gjennom dette være del av en internasjonal scenekunstdiskurs knyttet til historisk rekonstruksjon, formidling, arkivering, kunstnerisk/spekulativ reaktivering, danseren som agent for historisk materiale (body as archive), sjangeroverskridende kunstuttrykk og møter mellom tradisjons- og kunstuttrykk.

DHP-serien er organisert som årlige temauker om dans og modernisme, og gjennomføres i samarbeid med eksterne og Danseinformasjonen, samt individuelle kunstnere:

Introduksjonsseminar av DHP-serien 7. november 2017:

Den revolusjonære kroppen og modernismen.

Isadora Duncan, den russiske revolusjon og 1. verdenskrig.

#1 i 2018:

Martha Graham - An American Document

Den ekspressive kroppen og modernismen.

#2 i 2019:

Ballets Russes og moderniteten – estetisk innovasjon og syntese.

#3 planlagt i 2020:

Merce Cunningham og senmodernistisk formalisme i dansen.

Framtidige temaer kan bl.a. være; Dadaisme/surrealisme, Aüsdruktanz-bevegelsen, Cabaret/Brecht og Bauhaus.